

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor TEPELUȘ.

ABONAMENTE:
100 Lei anual, 50 Lei pe jum. an

REDACȚIA ȘI ADMINISTR.
ZIBIU
Strada Pintenului Nr. 1

ANUNȚURI:
4 Lei linia petil.

Să iertăm totul pentru înviere

În cărțile bătrâne cu slove vechi și sfinte
Ne spune de 'nviere un mucenic părinte
Ca să iertăm greșala de aproapei, căci sus
Și-a noastre greșeli multe le va ierta Isus.

Să nu mai fie ură la praznicu 'nvierii
Căci pentru noi preasfântul a pus spinul durerii
Și crucea el și a dus-o spre mântuirea noastră
Iar după răstignire, când în divina coastă
Cu sulița sutașul roman a aruncat
Și-a curs sânge și apă în semn c'a expiat,
El toate-aceste patimi și moartea și lovirea
Le-a îndurat doar numai să scape omenirea.

Dar cel lovit în față și de barbari scuipat
Cu mare strălucire din morți a înviat,
Nădejdea 'n zile bune a înviat și ea
Și astfel ziua de astăzi ne'nvață a ierta,
Căci răzbanarea oarbă, invidia și ura
Rămân neputincioase, când ele deschid gura
Dreptatea asuprită și nebăgată 'n seamă,
Chiar cu noroi de o coperi, ea-i aur, nu-i aramă
Și aurul nu-și pierde valoarea îngropat
Cum nu-și pierde dreptatea triumful ei curat.

* * *

Covorul de verdeață a îmbrăcat pământul,
Parfumul viorelei îl duce tainic vântul
Răchita înverzită și albe flori de măr
Ne-aduc din nou aminte eternul adevăr
Că domnul cu a sa moarte pre moarte a călcat
Și tot ce moare'n lume, se'nvie iar i-e dat,
Din pomul ce se uscă răsare altul iară,
Câmpia moare'n toamnă și'nvie'n primăvară,
Învie firea 'ntreagă cu sfânta Înviere
Chiar și mormântul rece e plin de floricele.

Ce dulce sună toaca din dealul de pe Grui
E rugă și chemare în lemnul de gutui,
Bătrâni, albiți de vremuri, copii, femei, fecioare,
Zoresc, - după chemare, - la sfânta închinare.

Un prunc apare 'n poartă cu oul roșu 'n mână,
Cu sfinte Paști în cupă apare o bătrână
Și pacea și iertarea se 'ntinde 'n largul zării
Azi știe ori și cine la noi legea iertării.

O așchie pribeagă din trunchiul dela sate
Svârșită de tăișul securii ne'ndurate
Sunt și eu, ce'n vârtoarea vieții azi mă sbat
Și-acum de înviere, când totul e iertat,
Chem toți călăii țării, șacalii urlători
Pe-acei ce se schimbară'n eroi, din rădători,
Pe toți fâlharii 'n fracuri cari vraga țării-au supt,
Luând din valtră focul, din cui sumanul rupt,
Ce-au jecmănit poporul de bunuri și avere
Și-au semănat pământul cu lacrimi și durere
Pe cei ce-au vrut să ducă chiar țara la pierzare
Eu, ca creștinul, astăzi dau mâna spre 'mpăcare.

Dar împăcarea asta de-o vreme eu n-o vrea țara
Pân' nu ve-ți lua crucea ducându-vă povara
Păcatelor spre locul calvarului vos' greu;
Vă iartă chiar Românul, dar nu și Dumnezeu!
Averea ce-ați furat-o din trudă și din chin
Lăsând în urma voastră blestem, amar, suspin
Pân' n'o dați iară țării, de unde o-ați f'rat
Pân' nu vă recunoașteți cumplitul vos' păcat,
Ar fi poate acuma a noastră bunătate
Chiar de Cristos privită o mare lașitate.

TEPELUȘ.

Paștile Paiaței.

Ha, ha, ha, cum râde clownul,
C'asa trebuie să facă,
In chilla lui săracă
Oaună roșii îi stă 'n față
Dar el râde că-i palață.

Trei prieteni și-o ducă
Îl țin masa de 'nviere,
Nu sunt oameni, nici muere
Cei trei prieteni și cea față
Ci... Vă spun acum îndată!

Prieteni lui sunt: Declinul
Sbuciumul cumplit și Vinul
Iar duduca e Visarea,
Ea-i încinge disperarea.

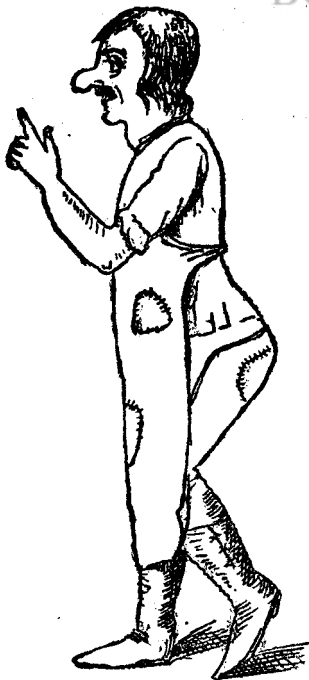
Când Declinul îl răsfață
Se crispează alba-i față
Iar când sbuciumul îl strânge
Fața-i râde, ochiu-i plânge.

Vinul de-i atinge gura
Îl tresaltă 'ndat 'faptura
Iar de-l prinde'n sârg Visarea
El aprinde'n flacăra zarea.

Și palața râde, râde,
Chiar când gâtu-i strâns de gâde,
Cu nădejdea pusă'n cui . . .

Vai de învierea lui.

PAGLIACCI

Dela Ciriplic cetire.

Dictionar politic al Calicului

Șeful. Un om care târgue
mereu fără a vinde sau cumpăra
ceva.

Pertractare. O împărțire a
prăzii între jandarmi și tâlhari.

Fuzionare. Prietenie pe timp
de 4 ani între lup și miel.

Fripturiști. Oamenii cari se
lasă de boala somnului și se pun
pe lucru.

Trădători. Cei ce conturbă
somnul altora, cari nu s'ar des-
lipi ușor de el.

Dimisie. Deschiderea ochi-
lor.

Țărănist. Lupi îmbrăcați în
piele de oaie.

Stere. 30 de arginți.

Mihalache. Cioareci cari nu
se schimbă pe pantaloni dom-
nești.

A-lurist. Om care mestecă
dreptul și minciuna tot pe-o mă-
sea și de nici una nu o să fie
sătul nici odată.

Răvaș Calicului

Măi Calice dragă de deochi să-ți fie
Vrei ca România să nu te mai știe?
Umbli cu șotâlca, nu te mai arăți,
Te credeam în voie ca și 'n alte dăji.
Chiar la Paști e anul de când într'o doară
Ai pus ca găina capul subsuoară
Și-ai tras o lecuță somn de senator
Fără pic de grije pentru viitor.
Tu nu știi măi frate câte n'au mai fost
Și cu socoteală și fără de rost,
În Sibiu, la sate, în județ și 'n țară.
Omenia noastră cât p'aci să piară
Dacă Titulescu n'ar fi reparat
Ceace domn Iorga răsând a stricat.
A venit și Hitler la sașii de aici,
S'au făcut noi slujbe pentru venetici,
S'a crescat din leafă, căci doar Virgilică
Spune 'n gura mare: nu-i destul de mică.
Am avut și ceva bătăi — bătățuri
Și pe la Cămară și la prefecturi.
Țara asta dragă, te apucă mila
Trebuie să aibe dragoste cu sila
Parcă-i cununată cu partidul roșii,
Cum e codru verde adesea cu hoții.
A! Uitam aproape, cum stai cu bugetul?
Ai bani în Șvițera? Pică robinetul?
Că nu-mi vine-acrede să nu respecti moda
Și să nu știi unde cifrul dela Skoda,
Căci vezi măi bădie cine nu ciupește
Mă tot mir cum dracu de mai și trăește,
Și să nu-mi uit vorba Maniu—Mihalache
Mănioși pe țară și pe partid — frache —
Au plecat în lume. (De n'ar mai veni,
Carul țării Doamne, cum ar mai porni.)
Dar la urma urmei, pace sănătate
Să pornim la drum iar cu bagaju 'n spate,
C'avem mult de lucru au sporit mișei...
Noroc, voie bună. *George al Frâsinei.*

Răboj lui Badea Gheorghe al Frăsinei

Bade Gheorghe al Frăsinei
Nu îți dai pe capre miei
Nice sdroaba pe hodină
Și nu sari din țol în tină.
Din alegeri pân 'acum
Mi-am pus umorul la fum
Iar mizeria și lipsa
Mi-o sfârșit din ladă clisa
Iar binele ce-ar promite
E de mult pe isprăvite.
Tirlimanii cei de-acum
Pun și ouă la fum
Iar Madgeatu se dă tumba
Ba mai joacă chiar și rumba.
In cât astăzi Sărăcilă
Îți ia și cele de prăsilă
Bată-l Dumnezeu să-l bată
Ca zăpăcil țara toată
Somnul meu e somn în lege,
La pungă nu mă direge
Senatorii-s prin saloane
Zăcuesc pe milioane
Nu ca mine în cenușe
Cu percepții la ușe
Și-mi fac muzică sărată
Iar și cenușa din vatră
Sunt în stare să mi-o ea
Zău! își spun pe legea mea
Hitler azi își bate cisma
Și-i miroase strașnic pisma
Iar de Paște creștinește
Toată lumea o vopsește
Ba cu roșu, ba cu verde
Ne-având nimic ce pierde
Ba cu berze călătoare
Rămânând tot în picioare
Că românul e hai — hui
Nu-și vede de treaba lui
Și înghite 'n loc de ou.
Șovinismul dat cadou.
Eu de aici la Copșa Mică
Ți l-aș da pe Virgilică
Ca de acolo 'n Erzerum
Să îl pui de Paști la fum
Că rotașii dela noi
Cu toșii buclucași de soi
Aiuriști și 'n fumurași
Și la minte decorași
Toși lătrăi cu gura mare
N'au hodină și n'au stare
Pân, nu jefuește țara
De lasă în ea doar... boala.
O iscoadă de-a lui Scoda

A crezut că azi e mo da
Să se vâre și să 'njure
Și-apoi din gros să fure
Atestate, ba chiar planuri
Și te spiona la geomuri
De credeal că-i făcătură,
Noi aveam pumnul în gură
Căci Vaida și cu ai lui
Erau dași străinului...
Acum să lăsăm voroava
Să vedem cum stăm cu treaba
Că fărtașii tirlimani
Sunt mai răi ca cei guzgani
Stau ca în Codrul Vlășiei
Pe spinarea României.

Țepeluș

Cartye dela Gyeva.

Sufleta ny'a ghe Palaghie,
aici la Gheva tăta lumia ștyle,
că numai io și dnu revizăr Con-
ghei sunyem oameni cuminți în
tăt orașu aiesta. Io nyis aci în
gelegație, iar Dumnyalui, pentrucă
n'or vrut să 'l allagă nyice barenyi
ghe das-căl în satul lui. Batăr om
cumințy ca domnu revizăr Con-
gheiu nu mai iesy pe lumia a-
iasta greco-catolică. Dumnyalui
o scormonyit un fel ghe zăr, ghe
care nu mai trebuie să umbli la
la cursuri, pentruca să ajungi
dascăl. Bagi o lăcrămație la dny-
lui își puny tolceriu în gura cree-
rului și sloboaghe un deci ghin
zăru acela și odată ieși dascăl.
Amu dacă voieșvi să hii dascăl
ghe stat apoi trăbule să tye ol-
tuiască cu zăr ghila vlăghica Ivan
ghin Cluj, că dumnyalui îi gheal
statului ghe tăta nyinunyla, iar
ghe vrei să apuci ghe dascăl
confuzional, apăi trăbă să tye ol-
tuiască cu zăr ghila dnu Dăianu
care-i tăt vlăghică, ghila hăl u-
nyatoș, apăi ghe vrei să ajungi
dascăl de ahăl ghela ișcuală mai
mare apăi trăbue să dai vot ghe
alegere la dnu Prie ghin Sân-
măryin.

Dar amu tye tas, că trăbă
să duc surtucu la dnu locoty-

ment. Tye țuc ghin suflet dragă
Palaglye, — că văd și prevăd,
ca tu o să ajungi în reunyunea
doamnelor ghela noi.

Al tău pușier ghe privaghiaăr

Bujor.

Epigrame

Unuia

Popa știe să te 'nvețe,
Căci așa talent mai rar,
După balamuc do-odată
Te-a făcut și gazetar.

Altuia

Ești artișt în trasul storii
Ai un suflet nepătat,
Cănele ce te mușca-se
A doua zi a turbat.

Altuia

Intelctual tu nu ești
Numai cu clase primare,
Căci între măgar și iapă
E catărul mi-se pare.

Meșter dracu.

— Ce facem de Paști ?
— Să mai facem vre-o a-
nonimă și să indemnăm lumea
să nu meargă la balul Reuniunii.

A făcut prinsoare.

— De ce merge învățătorul
cel tânăr cu nasul în vânt ?
— A făcut prinsoarea că
sgărie norii cu nasul și nu vrea
să peardă rămășagul.

Știri Telegrafice

Aduse în cărcă de „Calicul“
Agenția: „Țepeluș“.

Sibiu. Din cauză că berzele
în Sibiu nu se stabilizează, pă-
rioșii orașului au hotărât să
pună pe fântâna din piața Reg.
Ferdinand... un cuc.

Avrig. Dl. Inchipuliă Tutolieru care se ține domaișer nu mai salută oamenii bătrâni. L'a ciocit prostia din cap, a scos puț și-i frică să nu sboare dacă ridică pălărie.

Ocna-Sibiului. Oamenii se mai ține câte odată cu cuțitele, ca să nu și uite îndemânarea și să nu le ruginească vitejia.

Rășinar. Rășinărenii cari n'au mai văzut muzica militară la ei în comună, de bucurie au făcut o retragere cu torțe, aprinzând hoarne prin sat, ca pe lumină să poată intra fără plată în sala de concert.

Avrig. A căzut o peatră din cer, care desfăcându-se avea înăuntru următoarea prorocie: Unul este la voi, care din trage sforile și pune la cale toate mișelile și el apare totdeauna cu fața curată, artist în a se preface, mână blândă, vorbește cum nu-i e portul și se poartă cum nu-i e vorba și acela unul este. Iar ceice i-l urmează sunt mei proști ca el și nu văd că-i folosește și-i indeasă în toate potlogăriile. Amin.

Gura lumii

O cunoaște.

Țiganul furase o secure. Prins este dus în fața judecătorului:

— Cunoști această secure?

— Nu prea.

— Bine. Ai să te răsgândești până mâine.

A doua zi este adus din nou în fața judecătorului.

— Ei, cunoști securea?

— O cunosc.

— Atunci spune cum a fost și de unde cunoști săcurea?

— Păi eri era înaintea dstră dle judecător.

Lucru slab.

— Lucru slab și la poșta noastră. Merge prost de tot.

— Cum așa?

— De patru săptămâni am scris o scrisoare după bani și am găsit-o tot în buzunarul dela manta.

L'a durut...

— O sută de Lei mi-a luat dentistul pentru scosul unei măsele.

— Și te-a durut?

— Cum să nu mă doară. Era tocmai pela sfârșitul lunei.

E o prostie.

— Ce crezi, bigamia este un păcat sau o greșală?

— Nu-i nici una, nu-i nici alta.

— Dar atunci ce-i.

— Pur și simplu una din cele mai mari prostii ce poate face un bărbat.

Vorbește bine.

— Ce zici de acest orator, bine vorbește? Acum treizeci și cinci de ani nu știa o boabă românește.

— Cum așa?

— Păi atunci s'a născut.

L'au băgat în lege.

— Ce zici cumetre, de ce nu putem răsturna consiliul comunal?

— Păi zice că nu mai cade niciodată. L'au băgat cărigașii și pe asta în conversiune.

Așa e bine.

— Părinte, coriștii ăștia nu mai știu alte cântări, decât tot cele vechi.

— Așa e bine fiule. Cine știe prea multe se prea încrede. Nu vezi pe dascălul lor că nu-l mai ajungă nici cu coada măturii la nas.

La restaurant.

Clientul: Ascultă chelnăr, mi se pare că friptura aceasta este tot cea de ieri pe care am refuzat-o.

Chelnerul: Se poate, dar astăzi e gătită cu ceapă.

Mai schimbă și ei.

— De ce o fi schimbat guvernul începerea anului la 1 Aprilie?

— Ca să-i ducă pe slujbași și cu păcăleala, că cu minciuna și cu făgăduiala li duce destul. Mai schimbă și ei leacul.